А на нашій вулиці зацвіли каштани,
Ми давно чекали їх — ось вони над нами.
Вітер ніжно гладить їх голівки білі,
Вечір тихо гасить їхні очі милі.

Давай, друже, підемо у нічну годину
І свічки запалимо — хай горять до днини.
Там органи ночі вже співать почали,
Там дзвенять над нами зоряні хорали.

Вітер в густих вітах вже знайшов свій спокій.
Він свічки хитає на кроні високій,
Їм розповідає про краї далекі,
Звідки прилітають срібнії лелеки